

Sygn. akt VIII Gz 10/16

POSTANOWIENIE

Dnia 2 marca 2016 r

Sąd Okręgowy w Szczecinie, Wydział VIII Gospodarczy

w składzie :

Przewodniczący: SSO Piotr Sałamaj

Sędziowie: SSO Natalia Pawłowska – Grzelczak (spr.)

SSR del. Anna Górnik

po rozpoznaniu w dniu 2 marca 2016 r, w S.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku uprawnionego Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Szpitala im. dr nauk medycznych (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przy udziale obowiązanego Szpitala (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w M.

o udzielenie zabezpieczenia przed procesem

na skutek zażalenia obowiązanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 2 listopada 2015, sygn. akt V GCo 239/15,

postanawia :

oddalić zażalenie.

SSO Natalia Pawłowska - Grzelczak SSO Piotr Sałamaj SSR del. A. Górnik

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim udzielił uprawnionemu zabezpieczenia powództwa o ustalenie przed procesem poprzez:

a) zakazanie Szpitalowi (...) spółce z o.o. w M. składania oświadczenia o rozwiązaniu za okresem wypowiedzenia lub bez okresu wypowiedzenia lub odstąpienia od umowy o podwykonawstwo z dnia 25 marca 2011 roku oraz z dnia 13 kwietnia 2011 roku w przedmiocie ustalenia zasad współpracy stron w celu wspólnego prowadzenia zespołów ratownictwa medycznego łączącej strony umowy,

b) nakazanie Szpitalowi (...) spółce z o.o. w M. wykonywania umowy o podwykonawstwo z dnia 25 marca 2011 roku oraz z dnia 13 kwietnia 2011 roku w przedmiocie ustalenia zasad współpracy stron w celu wspólnego prowadzenia zespołów ratownictwa medycznego,

i wyznaczył termin 14 dni na wytoczenie powództwa, pod rygorem upadku zabezpieczenia.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy podał, że wnioskodawca uprawdopodobnił dochodzenie roszczenia w sposób wystarczający do udzielenia zabezpieczenia. Ponadto wskazał, że uprawniony ma interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia ze względu na działania obowiązanego, które zmierzają do przejęcia przedmiotu umowy dla siebie.

Sąd wskazał, że działania te mogą doprowadzić do uniemożliwienia uprawnionemu wykonania wyniku ustalającego brak prawa do rozwiązania umowy o podwykonawstwo bowiem w dniu orzekania, umowy o podwykonawstwo będą faktycznie rozwiązane. Tym samym uprawniona nie będzie miała żadnych zespołów ratowniczych, które będzie zmuszona rozwiązać z przyczyn ekonomicznych, co będzie skutkowało powstaniem niepowetowanej szkody po stronie uprawnionego.

Z takim rozstrzygnięciem nie zgodził się obowiązyany i wywiódł zażalenie. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił:

1. sprzeczność istotnych ustaleń z materiałem dowodowym zebrany w sprawie, poprzez uznanie, iż interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia uprawniona upatruje w tym, że działania obowiązanej zmiernają do przejęcia przedmiotu umowy dla siebie, podczas gdy to obowiązyany Szpital (...) sp. z o.o. (świadczeniodawca) jest stroną umowy z NFZ i ponosi pełną odpowiedzialność za realizację tej umowy zarówno co do kwestii otrzymywanych środków na rozliczenie działalności związanej z ratownictwem medycznym, jak i w zakresie obowiązków w tym daleko posuniętych obostrzeń dotyczących kar umownych włącznie z rozwiązaniem umowy w trybie natychmiastowym przez NFZ i utratą przez Szpital (...) sp. z o.o. kontraktu o wartości 6 mln złotych,

2. naruszenie prawa procesowego, tj. art. 233 § 1 k.p.c., poprzez przekroczenie

swobodnej oceny dowodów przez błędne uznanie, że uprawniona uprawdopodobniła wysokość roszczenia w sytuacji, gdy nie przedstawiła jakichkolwiek dowodów na okoliczność poniesienia niepowetowanej szkody z tytułu rozwiązania zespołu ratownictwa medycznego z przyczyn ekonomicznych, podczas gdy zgodnie z ustawą o państwowym ratownictwie medycznym środki przekazywane na ten cel winny służyć wyłącznie na cel związany z ratownictwem medycznym, a więc z założenia nie powinny przynosić ani straty ani zysku, a tym bardziej nie powinny być przeznaczane na bieżące wydatki statutowe szpitala,

3. naruszenie prawa procesowego tj. art. 730 § 1 k.p.c., art. 738 k.p.c. w zw. z

art. 243 k.p.c. poprzez błędne przyjęcie, że uprawniona uprawdopodobniła roszczenie, mimo że nie uprawdopodobniła po swojej stronie istnienia roszczenia, a tym bardziej nie udowodniła wysokości roszczenia;

4. naruszenie prawa procesowego, tj. art. 730 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 243 k.p.c.,

poprzez mylne przyjęcie, że uprawniona uprawdopodobniła interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, pomimo że w żadnym stopniu nie wykazała, aby brak zabezpieczenia skutkowało niemożliwością zaspokojenia jej roszczeń wskazanych we wniosku, bądź utrudniało osiągnięcie celu postępowania w sprawie;

5. naruszenie prawa procesowego, tj. art. 730 § 1 i 3 k.p.c. poprzez dokonanie zabezpieczenia uwzględniającego wyłącznie interes uprawnionej oraz naruszającego ochronę prawną i interes obowiązanej i obciążenie obowiązanej ponad potrzebę,

6. naruszenie prawa procesowego, tj. art. 736 kpc w zw. z art. 68 §1 i 69 §1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez nie wskazanie w treści wniosku sumy zabezpieczenia, mimo, iż uprawniony dokonał opłaty od wniosku w kwocie 100 zł jak dla wniosku o zabezpieczenie roszczeń majątkowych,

7. naruszenie prawa procesowego, tj. art. 64 kpc poprzez brak posiadania zdolności do czynności procesowych przez pełnomocnika uprawnionej, który przedłożył pełnomocnictwo udzielone w dniu 1 sierpnia 2014 r. radcom prawnym: A. N., S. N., A. Ł., K. B. i J. C. przez Prezesa uprawnionej Z. B. i członka zarządu J. P. (1) nie posiadając legitymacji do dokonywania czynności prawnych w imieniu uprawnionej, w dacie udzielonego pełnomocnictwa,

8. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 103 kc poprzez ustanowienie w dniu 22 października 2015 r. przez r.pr. A. N. dalszego pełnomocnika dla mocodawcy w osobie r.pr. J. C. w sytuacji, gdy nie posiadała ona aktualnego pełnomocnictwa do działania w imieniu i na rzecz uprawnionej,

9. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 5 kc poprzez działanie uprawnionej w sposób sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem prawa i z zasadami współżycia społecznego, przejawiający się w sposób opisany w uzasadnieniu

10. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 353 kc poprzez ograniczenie korzystania z zasady swobody umów polegającej na przyznaniu podmiotom prawnym ogólnej możliwości zawierania i kształtowania treści umów w granicach zakreślonych przez prawo, podczas gdy zaskarżone orzeczenia ogranicza jej prawo do wypowiedzenia umowy, które to prawo gwarantuje jej ustawa z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej zgodnie z art. 27 ust. 8 pkt.4

11. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 27 ust 4 pkt. 8 oraz ust 8 pkt. 4 w **zw.** z art. 26 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej dotyczący obligatoryjnych postanowień umowy, poprzez ukształtowanie praw strony w sposób niezgodny z tymi przepisami.

Wobec powyższego wniósł o odrzucenie wniosku o udzielenie zabezpieczenia i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego od strony przeciwnej. Ewentualnie wniósł o oddalenie wniosku o udzielenie zabezpieczenia i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego od strony przeciwnej. Ewentualnie z daleko posuniętej ostrożności procesowej w przypadku utrzymania postanowienia o zabezpieczeniu w mocy, na podstawie art. 739 § 1 kpc wniósł o uzależnienie wykonania postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia od złożenia przez uprawnioną kaucji na zabezpieczenie roszczeń obowiązanej powstałych w wyniku wykonania postanowienia o zabezpieczeniu w kwocie 242 336,64 złotych co stanowi równoważnik kary umownej w wysokości 4 %, która może zostać nałożona na Szpital (...) spółkę z o.o. w wyniku nienależytej realizacji umowy na ratownictwo medyczne, której podwykonawcą jest uprawniony, na podstawie Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 8 września 2015 r. w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej.

W rozwinięciu tych zarzutów wskazał, że w wyniku udzielonego zabezpieczenia, obowiązany nie ma prawnej możliwości do realizacji wszystkich uprawnień wynikających z umów łączących strony. Mając powyższe na względzie, należy stwierdzić, iż takie rozstrzygnięcie zapewniłoby uprawnionemu obowiązywanie stosunku obligacyjnego pomiędzy stronami do końca trwania ww. umów, a tym samym prowadziłyby do zaspokojenia w pełni wszystkich roszczeń uprawnionego. Jednocześnie wskazał, że taka sytuacja doprowadziłaby do ograniczenia obowiązanego w podejmowaniu jakichkolwiek czynności, które wiązałyby się z ograniczeniem uprawnień wnioskodawcy - uprawnionego przy realizacji umów. Pozwala to na przyjęcie, że udzielone zabezpieczenia byłoby nadmiernym obciążeniem dla obowiązanego co jest w świetle treści art. 730¹ § 3 kpc jest niedopuszczalne.

Podał, że umowa o podwykonawstwo łącząca strony jest umową zawartą w trybie udzielania zamówienia na świadczenia zdrowotne w zakresie ratownictwa medycznego. Jest to umowa nazwana, której główne elementy zostały określone w art. 27 przedmiotowej ustawy w szczególności w zakresie przedmiotu zabezpieczenia (ust. 8 pkt 4) :

8. Umowa ulega rozwiązaniu:

- 1) z upływem czasu, na który była zawarta;
- 2) z dniem zakończenia udzielania określonych świadczeń zdrowotnych;
- 3) wskutek oświadczenia jednej ze stron, z zachowaniem okresu wypowiedzenia;
- 4) wskutek oświadczenia jednej ze stron , bez zachowania okresu wypowiedzenia, w przypadku gdy druga strona rażąco narusza istotne postanowienia umowy.

Zdaniem obowiązanego z tego punktu widzenia sposób zabezpieczenia narusza uprawnienia strony zagwarantowane rangą ustawy.

Obowiązany argumentował także, że uprawniony dopuszcza się wielu nieprawidłowości przy wykonywaniu umów. Wskazał, że zauważono również niezgodności pomiędzy przekazanymi wykazami personelu realizującego świadczenia medyczne ze stanem faktycznym w oparciu o karty wyjazdów zespołów ratownictwa medycznego, które to karty przekazywane są celem dokonania rozliczeń. Zdaniem obowiązanego takie postępowanie podwykonawcy skutkuje brakiem pewności co do zaufania w zakresie możliwości wykonania umowy, a nadto istnieje duże prawdopodobieństwo naliczania przez NFZ kar umownych czy też skutkujących ostatecznie rozwiązaniem przez NFZ umowy na ratownictwo medyczne w trybie natychmiastowym nie mówiąc tu o narażeniu pacjentów na bezpośrednie zagrożenie stanu życia i zdrowia.

Obowiązany zwrócił też uwagę, na liczne uchybienia formalne wniosku, poczynając od braków odpisu wniosku, braku odpisu pełnomocnictwa dla strony przeciwnej nie wskazanie w treści wniosku sumy zabezpieczenia mimo, iż uprawniony dokonał opłaty od wniosku w kwocie 100 zł jak dla wniosku o zabezpieczenie roszczeń majątkowych, braku posiadania zdolności do czynności procesowych przez pełnomocnika uprawnionej, który przedłożył pełnomocnictwo udzielone w dniu 1 sierpnia 2014 r. radcom prawnym: A. N., S. N., A. Ł., K. B. i J. C. przez Prezesa uprawnionej Z. B. i członka zarządu J. P. (1) nie posiadając legitymacji do dokonywania czynności prawnych w imieniu uprawnionej, w dacie udzielonego pełnomocnictwa, a przynajmniej nie wynika to z przedłożonych dokumentów ponieważ odpis KRS dotyczy stanu na dzień 27.10.2015 r.

Z bardzo daleko posuniętej ostrożności procesowej, gdyby Sąd uznał zasadność zabezpieczenia obowiązany złożył wniosek o uzależnienie wykonania postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia od złożenia przez uprawnioną kaucji na zabezpieczenie roszczeń obowiązanej powstałych w wyniku wykonania postanowienia o zabezpieczeniu w kwocie 242 336,64 złotych co stanowi równoważnik kary umownej w wysokości 4 % która może zostać nałożona na Szpital (...) spółkę z o.o. w wyniku nienależytej realizacji umowy na ratownictwo medyczne, której podwykonawcą jest uprawniony, na podstawie Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 8 września 2015 r. w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej (Dz. U. z dnia 15 września 2015 r.). Przymuszenie przez Sąd do współpracy z nierzetelnym podwykonawcą naraża obowiązanego na szkodę, którą stanowić będą niewątpliwie kary umowne jakie mogą zostać w takiej sytuacji nałożone na obowiązanego przez NFZ czy też Wojewodę, nie wspominając już o roszczeniach pacjentów. Kaucja ta nie jest zbyt wygórowana zważywszy na fakt, iż w tej sytuacji obowiązanemu grozi utrata kontraktu wartego 6 milionów złotych.

W odpowiedzi na zażalenie uprawniony wniósł o oddalenie zażalenia w całości i oddalenie wniosku o uzależnienie wykonania postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia od złożenia przez uprawnioną kaucji w kwocie 242.336,34 złotych oraz wniósł o zasądzenie na rzecz uprawnionej kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W rozwinięciu swojego stanowiska zaprzeczył, aby w związku z udzielonym zabezpieczeniem obowiązanemu groziła utrata kontraktu wartego 6 milionów złotych. Podał, iż określanie uprawnionej mianem „nierzetelnego podwykonawcy” jest bezpodstawne, gołosłowne, obraźliwe i narusza dobra osobiste uprawnionej. Wskazał, że udzielone pełnomocnikowi uprawnionego pełnomocnictwo w sposób bezdyskusyjny uprawnia pełnomocnika do reprezentowania uprawnionej. Załączony do pełnomocnictwa wydruk pobrany z elektronicznego systemu KRS potwierdza prawidłowość podpisów złożonych na pełnomocnictwie.

Podał, że w świetle roszczeń uprawnionej polegających na żądaniu ustalenia przez Sąd istnienia po stronie obowiązanego prawa do rozwiązania łączących strony umów udzielenie zabezpieczenia jest oczywistym i zasadnym środkiem zmierzającym do zapewnienia wykonalności wyroku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się niezasadne.

W myśl art. 730 § 1 k.p.c. w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez Sąd lub Sąd polubowny można żądać udzielenia zabezpieczenia, które zgodnie z art. 730 § 2 k.p.c. Sąd może udzielić przed wszczęciem

postępowania lub w jego toku. Przesłanki udzielenia zabezpieczenia zostały wymienione w treści art. 730¹ k.p.c. Zgodnie z brzmieniem jego § 1 „udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia”. Pojęcie „interesu prawnego” zostało dookreślone przez ustawodawcę w § 2 przepisu, a zatem o jego istnieniu mówić można wówczas, „gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie”. W ocenie Sądu Okręgowego trafnie Sąd pierwszej instancji przyjął, że roszczenie uprawnionej zostało uprawdopodobnione uwzględniając etap postępowania i stan materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie. Zwrócić należy uwagę, że instytucja uprawdopodobnienia regulowana jest normą art. 243 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem, jeżeli ustawa przewiduje uprawdopodobnienie zamiast udowodnienia, nie jest wymagane zachowanie szczegółowych przepisów o postępowaniu dowodowym. W nauce prawa wskazuje się jednolicie, że uprawdopodobnienie okoliczności dla potrzeb zabezpieczenia roszczenia nie może polegać wyłącznie na przytoczeniu faktów, lecz także wymaga wskazania odpowiednich środków pozwalających sądowi na wyrobienie przekonania o istotnym prawdopodobieństwie zaistnienia przytaczanych przez stronę okoliczności (por. np. W. Siedlecki, Kodeks postępowania cywilnego, Komentarz, tom 2, Warszawa 1976, s. 1054; T. Ereciński, Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego, Część pierwsza, Postępowania rozpoznawcze, tom I, s. 391 i tam cytowana literatura). W świetle powyższego przedstawione przez uprawnioną twierdzenia faktyczne w kontekście złożonych dowodów tj. umów o podwykonawstwo, uchwały Rady Nadzorczej Szpitala (...)/2015 z dnia 19 października 2015 roku, wymienionej korespondencji w postaci pism z dnia 21 i 22 października 2015 roku, 18 sierpnia 2015 roku, wezwania do zapłaty oraz zastrzeżeń do wezwania do zapłaty, uzasadniały przyjęcie, iż żądanie zostało uprawdopodobnione. Jednocześnie przyjąć należy, iż uprawniony ma interes prawny w wytoczeniu powództwa opartego o dyspozycję art. 189 kpc, albowiem pomiędzy stronami istnieje spór co do prawa tj. czy obowiązanemu przysługuje prawo do zakończenia umowy w drodze jednostronnego oświadczenia złożonego przez obowiązanego. Obie strony niewątpliwie inaczej odczytują swoje uprawnienia wynikające z łączących je umów i mają odmienne stanowiska w przedmiocie możliwości rozwiązania i wypowiedzenia łączących ich umów. Rozstrzygnięcie Sądu w przedmiocie ustalenia, czy prawo do innego sposobu rozwiązania umowy niż wskazano to w umowie przysługuje stronie czy nie, zakończy definitywnie spór pomiędzy stronami, co przesądza o zasadności wytoczenia powództwa o ustalenie. Poza sporem jest też fakt, iż zostały podjęte przez obowiązanego czynności zmierzające do rozwiązania umowy, co tym bardziej uzasadnia rozstrzygnięcie sporu co do prawa. Sąd na obecnym etapie postępowania pozostawia poza nawiasem rozważań kwestię zasadności naliczenia kary umownej uprawnionemu przez obowiązanego oraz ocenę prawidłowości wykonywania umowy. Kwestia ta będzie niewątpliwie przedmiotem oceny w toku postępowania rozpoznawczego. Spór pomiędzy stronami dotyczy bowiem tego, czy strony mogą rozwiązać bądź wypowiedzieć umowę w innych sytuacjach niż wskazane w umowie. Zatem dla oceny zasadności wniosku o udzielenie zabezpieczenia nie ma istotnego znaczenia czy zaistniały postawy do naliczenia kary umownej. Również pozostałe podnoszone przez obowiązanego naruszenia umowy przez uprawnioną będą przedmiotem oceny w postępowaniu rozpoznawczym. Natomiast istotne z punktu widzenia pozytywnego rozpoznania wniosku o zabezpieczenie jest ryzyko wyrządzenia uprawnionej znacznej szkody poprzez rozwiązanie umów. Gdyby bowiem doszło do rozwiązania umów, uprawniona byłaby zmuszona do rozwiązania zespołów ratownictwa zatrudnionych u uprawnionej bowiem nie mogłaby ona ich utrzymać w sytuacji nie wykonywania umowy. W konsekwencji doszłoby do powstania szkody po stronie uprawnionej. Jednocześnie nawet w przypadku korzystnego dla uprawnionego wyroku ustalającego, w dniu wydawania wyroku umowy o podwykonawstwo byłyby już rozwiązane, a uprawniona nie posiadałaby żadnych zespołów ratowniczych. Uzasadnia to twierdzenie o grożącej uprawnionej niepowetowanej szkodzi.

Zdaniem Sądu Okręgowego sposób zabezpieczenia zastosowany przez Sąd Rejonowy jest uzasadniony okolicznościami i charakterem przyszłego sporu.

Zgodnie z art. 755 § 1 k.p.c. jeżeli przedmiotem zabezpieczenia nie jest roszczenie pieniężne, sąd udziela zabezpieczenia w taki sposób, jaki stosownie do okoliczności uzna za odpowiedni, nie wyłączając sposobów przewidzianych dla zabezpieczenia roszczeń pieniężnych. Nazwa "inne wypadki zabezpieczenia" jako wypowiedź o szerszym wydzwiku

znaczeniowym obejmuje swoją treścią także zabezpieczenie roszczeń niepieniężnych oraz zabezpieczenie prawa w różnego typu sprawach.

Zdaniem Sądu przyjęty sposób zabezpieczenia jest właściwy i zmierza do zapewnienia wykonalności przyszłego wyroku (nie przesądzając o wyniku rozstrzygnięcia). Przyjęcie innego sposobu zabezpieczenia mogłoby doprowadzić do uniemożliwienia wykonania wyroku gdyby w toku procesu doszło do rozwiązania umów, a wyrok okazałby się korzystny dla strony powodowej. Przyjęte sposoby zabezpieczenia nie powodują dla obowiązanego żadnych reperkusji finansowych i nie nakładają żadnych nowych obowiązków. Dodatkowo obowiązanym może korzystać ze wszystkich przysługujących mu praw wynikających z umowy, a w przypadku stwierdzenia naruszeń umowy przez uprawnionego do obciążania go karami umownymi. Zdaniem Sądu Okręgowego nie jest to obciążenie obowiązanego ponad miarę i jednocześnie zastosowany sposób zabezpieczenia zabezpiecza na czas trwania procesu interes uprawnionego. Wszystko to prowadzi do wniosku, iż zastosowany sposób zabezpieczenia nie narusza dyspozycji art. 731 kpc.

Sąd Okręgowy nie podzielił również żądania obowiązanego zgłoszonego z ostrożności procesowej tj. uzależnienia wykonania postanowienia Sądu Rejonowego od złożenia kaucji przez uprawnioną. W ocenie Sądu żądanie to nie znajduje uzasadnienia w realiach niniejszej sprawy i jest pozbawione podstawy prawnej. Funkcją instytucji kaucji ochrona interesu obowiązanego, który może ponieść szkodę wskutek wykonania przez uprawnionego postanowienia o zabezpieczeniu. Przesłanką do zastosowania art. 739 § 1 kpc przez sąd jest stwierdzenie, że wykonanie określonego postanowienia o zabezpieczeniu przez uprawnionego stwarza niebezpieczeństwo doznania szkody przez obowiązanego. Według Sądu Okręgowego wykonanie przez uprawnionego postanowienia o zabezpieczeniu w istocie będzie skutkowało realizowaniem umowy o podwykonawstwo jak dotychczas. Ewentualne zaniedbania ze strony uprawnionego w ramach wykonywania umowy będą mogły skutkować naliczeniem i obciążeniem uprawnionego karami umownymi. Ponadto obowiązanym nie uprawdopodobnił, że uprawniony dopuszcza się działań, które uprawdopodobniają wypowiedzenie przez (...) kontraktu. Jak wynika z dokumentów dołączonych do akt sprawy, uprawniony odniósł się do wszystkich zarzutów mu stawianych, a obowiązanym nie zdecydował się na ich przedstawienie do (...) choć takie uprawnienie posiadał.

Odnosząc się do kwestii formalnych tj. opłaty od wniosku, to wskazać należy, iż została ona uiszczona prawidłowo. Zgodnie z art. 69 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych opłatę stałą w kwocie 100 złotych pobiera sąd od wniosku o udzielenie zabezpieczenia roszczenia majątkowego, chyba że wniosek został zgłoszony w piśmie rozpoczynającym postępowanie. Niewątpliwie Roszczenie uprawnionej jest bowiem roszczeniem majątkowym ale niepieniężnym, a zatem opłata ma prawidłowy wymiar, a zarzut obowiązanego w tym zakresie jest chybiony.

Również niezasadny jest zarzut braku sumy zabezpieczenia w kontekście art. 736 §1 pkt. 1 k.p.c. Wymóg podania sumy zabezpieczenia dotyczy tylko roszczeń pieniężnych a takiego przymiotu nie posiada roszczenie uprawnionego.

Odnosząc się do zarzutu wadliwego pełnomocnictwa, wskazać należy, iż zarzut ten nie mógł się on ostać. Udzielone pełnomocnikowi uprawnionego pełnomocnictwo w sposób prawidłowy uprawnia pełnomocnika do reprezentowania uprawnionej. Załączony do pełnomocnictwa wydruk z (...) potwierdza prawidłowość podpisów złożonych na pełnomocnictwie. Słusznie zauważa uprawniony, że kwestia daty pełnomocnictwa nie ma przy tym żadnego znaczenia, co potwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z 10 lipca 2014r. I CZ 474/14. Ponadto do odpowiedzi na zażalenie dołączono pełny odpis KRS potwierdzający prawidłowość udzielonych pełnomocnictw oraz dołączono uchwały o powołaniu Pana Z. B. na prezesa zarządu i Pani J. P. (2) na członka zarządu.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, iż żądanie uprawnionej zawarte we wniosku o udzielenie zabezpieczenia wyczerpuje przesłanki wynikające z art. 730¹ k.p.c. w związku z art. 736 § 1 k.p.c. a nadto jest usprawiedliwione.

W tym stanie faktycznym należało na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalić zażalenie.

SSO Natalia Pawłowska - Grzelczak SSO Piotr Sałamaj SSR del. A. Górnik

Sygn. akt VIII Gz 10/16

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)